

PRÁZDNINY - VRAŽDA SESTRY

Fejeton od Amálky

ČTĚTE NA STRANĚ 8

REPORTÁŽE

V celém čísle se dočtete o zajímavých místech, kde reportéři strávili prázdniny

ČTĚTE NA STRANĚ 1-8

Úvodník

Milí Sázavští, s novým školním rokem přichází i nové číslo Sázavské pecky. První číslo je zasvěceno ještě létu, prázdninám a odpočinku. Všichni jsme už v plné práci a studiu, tak se nechte ovanout ještě vůní dále, přečtěte si o zajímavých místech, která redaktori navštívili, nechte se inspirovat k návštěvě kina či k shlédnutí zajímavých seriálů. Pokud byste měli zájem o psaní článků, neváhejte a kontaktujte mě. Ráda Vás zařadím mezi občasné redaktory a přidělím Vám prostor pro Vaši tvorbu.

autor článku:
KLÁRA SPÁČILOVÁ

Módní přehlídka ve Slavonicích

foto: Plakát na módní přehlídku

Slavonice jsou sice celkem malé, i když významné město, ale i zde žijí lidé se zajímavým vkusem.

Tento článek pojednává o modní přehlídce, která se konala u malého obchůdku, který patří naší kamarádce Babetě a můžete v něm najít extravagantní a zajímavou módu, kterou jen tak někde nevidíte. Jedná se o originální modely, takže žádný kousek není stejný. To bohužel i trochu ovlivňuje cenu, ale stejně není příliš vysoká, jen chci říct, že si tu asi každodenní šaty kupovat nebudete, ale určité dva tři kousky stojí za to mít. Mimo těchto překvapujících až provokujících oblečků tu můžete také koupit šperky a modní doplňky nebo krásně ozdobené zápisníky nebo dobrou literaturu. Letos v srpnu Babetta uspořádala u barokní kašny sv. Floriána (slavonická přezdívka pro kašnu sv. Floriána) už třetí módní přehlídku. Modely předvádějí dobrovolné modelky

všech věkových kategorií, jak se pravilo v pozvání vyslaném místním rozhlasem, Já osobně jsem byla na dvou přehlídkách jako modelka neboli manekýna. Přehlídka probíhala asi takto: přišly jsme asi dvě hodiny před začátkem do Babetina obchodu a byly jsme nalíčený a učešány. Pak jsme si oblékly předem připravené modely (každý měl dva až čtyři) a po jedné nebo více osobách jsme vykročily po provizorním molu až ke kašně a s doprovodem hudby si třeba i trochu zatančily... Po skončení přehlídky následovala velká after party - až do noci diváci i modelky tančili na náměstí! Taková prázdninová show.

autor článku:
JOSEFÍNA ANNA
TOPOLOVÁ
třída SEXTA A

Putování

Letní prázdniny už dávno skončily a teď se nám tu proměňuje podzim, na který se určitě mnozí, včetně mě, těšili, a na dveře nám klepou spíše prázdniny zimní! A ano, je pravdou, že tohle období zcela jistě před létem upřednostňuji, ale vím, že většina z vás to tak nemá. A co se létu musí nechat, na cestování je většinou lepší, nebo alespoň na něj máte (díky dvouměsíční pauze od školy) čas. A co kromě káviček a skořicových koláčů za podzimního počasí miluji, je právě cestování! Takže si uděláme malý výlet zpátky a ve zkratce vám řeknu, kde jsem za letošní prázdniny všude byla.

První zastávka: Antalya, Turecko.

Hned po škole jsme se já s mojí mamkou a kamarádkou vydaly na dámskou jízdu! Nebo spíše let. Naše cílová destinace byla Antalya v Turecku, kam lítáme na dovolenou k moři celkem pravidelně. Konkrétně jsme byly v hotelu Delphin palace, což je pro letní lenošení a odpočinek hotel naprosto ideální. Moc dobrodružství tam zřejmě nezažijete, ale zato chlazené pití, nebo vlastně cokoliv si jen

foto: pohled na Londýn z London eye

můžete přát, vám donesou až pod nos. A relaxovat můžete na mole, bomba! Hotelová restaurace je naprosto snová, se vším všudy, na co si jen vzpomenete. Nechci znít jako reklama na Delphin Resorts, nicméně tahle dovča byla pro odreagování od čehokoliv naprosto senzační. Strávila jsem tam týden a vlastně mi to stačilo, při delším pobytu bych se možná začala lehce nudit.

Druhá zastávka: Izmir, Turecko.

Aby Turecka nebylo málo, krátce po návratu z Antalye jsem zase seděla v letadle. Tentokrát do Izmiru s babičkou, dědou a bratrancem. Přiznám se, jméno tohoto hotelu si nepamatuji. Nicméně byla to další krásná dovolená, a abych řekla pravdu, moc ráda jsem si odpočinula od luxusu. Byla tam krásná příroda, všude skály a moře tyrkysové

modré, což o první dovolené říct bohužel nemůžu.

Další zastávka: Londýn, Anglie.

Co máme dalšího? Milovanou Británii. Tam jsem se vydala na jazykový kurz. V Anglii jsem byla předtím už několikrát, ale ono je vždycky na co koukat. Viděla jsem toho vážně spoustu, ale snad se neurazíte, když vám to nebudu vyjmenovávat, jelikož to není nic, co by vás nenapadlo. Zkrátka památky a místa jako tradiční Big ben, Tower bridge, Oxford Street apod. Tenhle dvoutýdenní výlet měl tu výhodu, že jsem se na cestách i učila.

No a dál jsem byla nejčastěji asi za přítelem v Olomouci, nebo on u nás na chalupě na Děčínku, kde jsme si spolu taky užili spoustu srandy, ale asi si tipnu dobře, když řeknu, že vás to nebude zajímat, takže to takhle jen zmíním bokem. Prázdniny jsem měla na můj vkus celkem pestré a naplno jsem si je užila.

autor článku:
KRISTÝNA VÁNKOVÁ
třída 3.A

Návštěva Slovenska

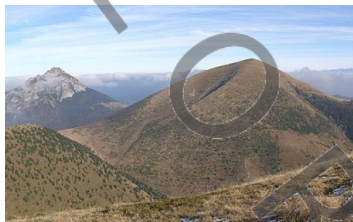

foto: hora Stoh

V polovině prázdnin jsem se vydala s rodiči na Slovensko na Malou Fatru, kde jsme čtyři dny chodili po horách a tři dny jsme si užívali spíše odpočinkovou část dovolené. Bydleli jsme v rodinné chatě Pod Lampášom ve vesnici Štefanová, poblíž Vrátné Doliny. Hned pro začátek jsme se vydali na větší okruh po hřebenech přes horu Stoh (1000 m.n.m. převýšení nahoru i dolů), což nám dalo docela zabrat. Cesta nahoru nám přinesla plno krásných výhledů široko daleko. Těšili jsme se na cestu dolů, že to bude taková "třešnička na dortu", jenže zdání může klamat. Cesta dolů byla spíše bahnitá "skluzavka". Bylo to téměř nekonečné a únavné putování, ale nakonec jsme šťastně dorazili k takové chatce, kde jsme si dali něco na zahrátí a opět vyrazili dál. Po zdlouhavé a kamenité cestě tvořené serpentínami jsme došli do naší chatky a připravovali se na další - zítřejší, snad ne tak náročný výlet. Ráno nás čekal přímo prázdninový, odpočinkový výlet na Velký Kriváň, na který jsme vyjeli lanovkou, kousek jsme se prošli a opět jeli zpět dolů. Třetí den jsme vyjeli opět lanovkou,

foto: Vel'ký Kriváň

ale tentokrát na horu Chleb, kde jsme si udělali menší okruh přes chatu pod Chlebom, kde jsme si dali výborný oběd v úžasné prostředí. Na začátku jsme byli zklamaní, protože krajinu zahalila mlha, ale časem se vyjasnilo a byl to jeden z mých nejkrásnějších výletů. Pak naštěstí nastala odpočinková část dovolené. Přejeli jsme do Banské Štiavnice. Tam jsme byli ubytováni na krásném až kouzelném místě u velmi milého pána. Když jsme sešli z prudké zahrady dolů, bylo tam krásné jezero, kde se dalo koupat. Bylo neuvěřitelných 22 metrů hluboké a bylo půzračně čisté. Jeden den jsme jeli do vesnice Vyhň (cca 20 km), kde se nachází termální koupaliště a kde jsme viděli spoustu bazénů s různými teplotami. I přes trochu náročnou dovolenou mám spoustu nezapomenutelných zážitků.

autor článku:
ESTER CHYTILOVÁ
třída TERCIE

Golden Gate bridge

Tento nádherný most nacházející se v kalifornském městě San Francisco byl postaven roku 1937, 23 května. Zpočátku byl určen pro chodce a následně i pro automobily. Jeho délka délka je 2,5 km a za dob svého postavení byl považován za nejdelší most na celém světě (momentálně most Wej che v Číně). Jeho barva překvapivě není zlatá, nýbrž červená až oranžová. Proč má takovou barvu? Je to kvůli snazší viditelnosti. Myslím tím často plující mlhy po celém San Franciscu. Díky jasné červené barvě je totiž mnohem jednodušší most rozpoznat. Naprostá většina lidí si myslí, že tento monumentální most je dennodenně, 365 dní v roce natíraný týmem natěračů s červenými štětci v rukou,

broukajícími si veselé písničky. Ve skutečnosti ale Golden gate natřeli jen jednou a to při jeho stavbě. Mezi přední architektky tohoto lákadla patřili např. Joseph Strauss, Irwing Morrow a Charles Alton Elis. Samotný přejezd po Golden gate ovšem stojí okolo 5 dolarů, ale výhled na jihu od San Franciscu je opravdu dechberoucí. Nejen most je ovšem zajímavý, zajímavá je i pevnost postavená hned pod jeho vjezdem. Pevnost se jmenuje Fort point a sloužila k ochraně sanfranciského zálivu před nepřátelskými loděmi. Golden gate bridge by mohl být jedním z divů světa.

autor článku:
THEODOR VACHLER
třída SEPTIMA

Gotland

V tomhle prázdninovém vydání bych vás ráda seznámila s největším švédským ostrovem, kterým je Gotland. Leží v baltském moři jihovýchodně od Stockholmu. O prázdninách jsem tam strávila týden a ráda bych se tam někdy vrátila. Právě zde měli moji vzdálení příbuzní svatbu, protože odtud pocházela nevěsta. Trajektem jsme se dostali do Visby a odtud jsme jeli rovnou do Burgskviku, který je nedaleko místa, kde se měla konat svatba. Cestou si lze povšimnout velkých pastvin plných ovcí. Ostrov je také hustě zalesněn. Každá přímořská vesnice má svůj přístav, typický červenými domky a lodkami. Burgskvik nepatří mezi přímořské vesnice, ale nachází se uprostřed hustých lesů a svoje kouzlo určitě má. My zde byli ubytováni v místním penzionu. Měli jsme zaplacené snídaně, což určitě nebyl špatný nápad, protože k snídaním byly každý den švédské stoly. Měli jsme možnost ochutnat cokoliv, co jsme chtěli, a vše chutnalo jinak než u nás. Mléko bylo tučnější, klasické kukuřičné lupínky byly tmavší a místo slaniny měli k vajíčkům pomazánku z jiker a rybiho masa. Vzhledem k tomu, že jsem byla ve Švédsku poprvé, byla jsem ze všeho nadšená, jelikož jsem to jedla poprvé. Za celý pobyt jsem si rozhodně oblíbila švédské pečivo s jejich hustým lesním medem. Svatba se konala na louce u moře, sice proběhla v švýcarské němčině a z části i ve švédštině, takže jsem

foto: Gotland

moc nerozuměla, ale příliš to nevadilo. Den po svatbě jsme byli prozkoumávat nejjižnější mysy ostrova, které nám byly doporučeny. V jedné části, kterou jsme navštívili, byl maják a velmi skalnaté pobřeží. Nesměli jsme se koupat, protože zde byly nebezpečné víry a prý už několik lidí zabily. Potom jsme se vypravili do jiné jižní části. Okolí pobřeží byla přírodní rezervace, ve které byli přemnožení divocí králíci a byli úplně všude. Západ slunce se vydařil, byl to přesně ten pohled, jaký vidáme na tapetách mobilů a obálkách geografických časopisů. Když jsme se poté vraceli z Burgskviku do Visby, nikomu se nechtělo na trajektem na pevninu a zpět do Arlandy na letiště. Naštěstí jsme mohli pobýt na pevnině ještě pár dní, ale Gotland si získal celou moji rodinu a divím se, že někde na světě ještě může být tak čisto a krásně.

autor článku:
TEREZA TRUHLÁŘOVÁ
třída SEXTA

Krétské dobrodružství

Konečně jsme po delší době znovu vyrazili k moři. Cesta se mi sice zdála dlouhá a vyčerpávající, dokonce jsem zažila i krátké přespání na letišti v Mnichově, ale když jsem uviděla z ptačí perspektivy impozantní krajinu Kréty, nemohla jsem zastavit vlnu obdivu a nadšení. S rodinou jsme se rozhodli, že si uděláme spíše akční dovolenou. Pronajali jsme si auto a místo hotelu nás očekával byt. Každý den jsme jezdili po ostrově, jenž je tvořen úzkými a strmými serpentínami s krásným výhledem do hluboké propasti, obrovskými olivovými plantážemi, a dokonce i divoké kozy tam nechyběly. Chtěli jsme do našich exkurzí zapojit i kulturu, a tak jsme se jeden večer vydali do jednoho ze živějších měst. Překvapilo mě

malé množství turistů, jak na plážích, tak ve městech. Zřejmě to souviselo s tamější krizí. Podle mého názoru není vůbec čeho se obávat. Obyvatelé jsou příjemní, vlní a chovají se, jako kdyby žádná hospodářská krize nikdy nebyla. Takovou cestovní dovolenou doporučuji mnohem více, než typický týden strávený v prostorách hotelu. Jde přeci o to, poznávat nové krajiny a kultury, případně se zbavit různých předsudků a opravdu se ponořit do hlubokého oceánu plného nových zážitků.

autor článku:
JULIA KENT
třída 2.A

Kůň Mirva

ilustrace: Mirva

Jmenuji se Mirva, jsem mladá klisna. Začínají na mě jezdit lidé tvorové. Moje jméno se mi moc nelíbí. Radši bych, aby mi říkali tak, jak mi říkají moji

koňští kamarádi: „Kleopatra“. Taky bych raději běhala někde na pořádné louce. Na louce jsem běhávala, když jsem byla ještě hříbě. Byla to krása. Ale teď mě šoupli do nějaké klece, kde se nemůžu ani pořádně otočit. A také se nemůžu normálně bavit s ostatními kamarády, protože je šoupli někam jinam a já na ně nevidím. To je pěkná smůla. Mám tu jeden důvod, ... pokračování přišť

autor článku:
ŠÁRKA MARIANOVÁ
třída TER B

Soustředění sportovního aerobiku

SA cvičím za klub Akademie aerobiku už 5 let. Většina studentů má prázdniny 2 měsíce, já pouze měsíc. V srpnu už mi začínají tréninky a soustředění. Ta jsou obvykle dvě. První soustředění bylo v Kořenově. Den vždy začínal během, snídaní a pak 3-4 hodiny tréninku venku. Odpolední trénink trval také 3-4 hodiny, a ten byl v tělocvičně, abychom mohli trénovat sestavy. Po večeri jsme

měli jogu nebo pilates. Na druhé soustředění jsme vyrazili do Doks a stejně jako v Kořenově soustředění probíhalo týden. Denní plán byl stejný. Po návratu do Prahy jsme pokračovali v trénování. Teď se připravuji na podzimní sezónu 2015.

autor článku:
ŽOFIE CÍSAŘOVÁ
třída kvinta

Sardinie

Tento rok o prázdninách jsem jel se svojí rodinou a kamarády, s kterými se dobře známe, na Sardinii. K horší části výletu na Sardinii byla cesta autem a trajektem. Cestou jsme ale projeli okolo nádherných památek jako je třeba věž v Pisse. Když jsme dorazili na Sardinii, tak jsme byli hodně překvapení. Bylo tam strašně horko, které nešlo vydržet. Když jsme vyrazili z letiště a dorazili do kempu, kde bylo ještě větší vedro, uvažovali jsme o tom, jestli bychom si tuto

naplánovanou dovolenou trochu nezkrátili. Nakonec bylo rozhodnuto, že to přežijeme. Vstávali jsme proto v pět nebo v šest ráno, abychom si trochu zajezdili na kolech. A to bylo ONO! Sardinie je ze sedla kola nádherná. Určitě stojí za to ji vidět.

autor článku:
MARTIN FROUZ
třída KVARTA

CHOBOTNICE aneb dům nebo provokace ?

Na kterou stranu patříte? Pro nebo proti? Budovu knihovny na letné přezdívanou chobotnice mnoho lidí podpořilo, ale odezvy rozhodně nebyly jen kladné. V roce 2008 ji navrhl architekt J. Kaplický jako budovu Národní knihovny. Je pojata v organickém stylu s okem (jedno z oken) otočeným k Hradu. Soutěž sice vyhrál, ale

foto: chobotnice letná

díky konzervativním politikům nebyla stavba ani zahájena. Škoda! Na sídlišti Lesná v Brně alespoň stojí autobusová zastávka - jakýsi památník ve tvaru chobotnice.

autor článku:
KRISTINA DVOŘÁKOVÁ
třída SEK A

Malá z rybárny

foto: Lukáš Tuzar, třída 3.A

„Malá z rybárny“ je nejnovější dílo českého režiséra Jana Baleje, držitele dvou českých lvů (za díla „Fimfárum 2“ a „Jedné noci, v jednom městě“). Film je moderní adaptací slavné pohádky od Hanse Christiana Andersena, „Malá mořská víla“. Příběh začíná v oceánu, který je znečištěn a z toho důvodu mořský král odchází se svými třemi dcerami a starou matkou na povrch země, kde si otevře

foto: Lukáš Tuzar, třída 3.A

malou rybárnu. Jednou do rybárny zavítá mladík jménem Bogan, do kterého se nejmladší dcera (oslovována Malá) zamiluje. To se ale nelíbí jejímu otci, protože je Bogan nepoctivý muž, který často pije a vlastní vykřičený dům. Malá se bohužel bláznivě zamilovala, a tak putuje za čarodějnici, která jí vyměnou za pár vlasů zbaví ocasní ploutve a dá jí lidské nohy. A tak Malá uteče za Boganem. Bogana

ovšem Malá brzo omrzí a celý příběh končí, jako v originálním díle, tragicky. Film byl animován technikou stop-motion, tedy na každý pohyb byl vytvořen jeden snímek. Velmi si vážím takových filmů, protože sám vím, kolik práce to tvůrcům zabere. Osobně se mi ale Balejova předchozí díla líbila o něco víc. Malá z rybárny je poněkud pochmurná. Nejsem

zastáncem názoru, že by animované filmy měly být jen pro malé děti, naopak jsem potěšen, když je někdo spíše směřuje dospělému publiku, ale chybělo mi trochu více humoru. Role vyprávěče se fantasticky zhostil Oldřich Kaiser, jehož hlas nás provázel celým filmem. Další zajímavý prvek tohoto filmu byla hudba, kterou složil Chapalier Fou. V některých pasážích byla znamenitá, v jiných byla trochu moc hlasitá a na mě příliš „moderní“. Ovšem to je věc vkusu. Loutky byly zpracovány velmi pečlivě a roztomile, jako například loutky rybiho orchestru, nemluvě o krásných kulisách, které přesně vyjadřovaly atmosféru filmu. Mé nejoblíbenější loutky byly loutky podivných existencí, co navštěvovaly Boganův podnik. Celý film bych hodnotil velmi kladně a dal bych mu 7,5 z 10 bodů.

autor článku:
LUKÁŠ TUZAR
třída 3.A

Prázdniny v Máchově kraji

Letošní prázdniny jsem zažila v pohádkovém kraji zvaném Kokořínsko. Tato oblast je sama o sobě nedotčenou a malebnou krajinou s množstvím zajímavých kulturních památek a přírodních úkazů. Rozkládá se zhruba 60 km severně od hlavního města Prahy. Mezi přírodní úkazy tohoto kraje patří známé skály Pokličky. Ty lze najít na úpatí Kokořínského a Vojtěšského dolu. Jejich tvar připomíná přerostlé hříby. Za návštěvu stojí i slavné pískovcové reliéfy, nedaleko Želíz, nazývané Čertovy hlavy, jejichž autorem je český sochař Václav Levý. Zapomenout nelze na bájnou jeskyni zvaná Klemperka. Pověsti o ní vyprávějí, že tuto jeskyni obýval historicky mnohokrát zmiňovaný a popisovaný loupežník Klempera. Přepadával bohaté obchodníky. Ukradené věci pak schovával do skalních skrýší. Jedno oloupení ho ale stálo život. Byl dopaden místními lidmi a ty ho pak pověsili. Jeho mrtvé tělo bylo prý uloupeno spolu s lupem samotným ďáblem. Dodnes je místo popravdy označeno křížem a vyhledáváno esoteriky, kteří zde hovoří s jeho duchem. Významnou památkou tohoto kraje je hrad Kokořín. Byl postaven v novogotickém slohu

v roce 1320, pražským purkrabím Hynkem Berkou z Dubé. V roce 1426 byl poničen husitskou armádou. Teprve až v roce 1894 byl zakoupen obchodníkem Václavem Špačkem. Ten jej zrekonstruoval do současné podoby. Na Kokoříně máme chalupu. Tato památná a mimořádná místa navštěvujeme alespoň jedenkrát za rok. Letošní velká horka nás dovedla k rybníku Harasov, poblíž kterého je starý hrad, a na krásné historické městské koupaliště Mšeno. Tyto lázně byly postaveny v roce 1932 ve stylu art deco alias „Gatsby styl“ a jsou doposud udržovány v tomto uměleckém slohu. Každý z nás zná hudební klip skupiny Mandrage „Šrouby a matice“, ve které lázně září v plné své kráse. Nejtajemnějším místem Kokořínska je prazvláštní hrad Houska. Skrývá v sobě kapli s freskami ze 13. století, pod kterou by měla být „brána do pekla“. Návštěva a prohlídka hradu je kouzelným zážitkem. Sám známý básník K. H. Mácha miloval i pohledy na hrad Bezděz a největší „rybník“ v Čechách, Máchovo jezero. Poslední námi navštíveným hradem byla zřícenina Ronov, stojící na sopečném vrchu v 552 m. n. m. Po všech „dábelských“ místech nám svůj azyl a dobré jídlo poskytla malá česká hospoda ve vsi s přílehlavým názvem Ráj.

autor článku:
KLÁRA POKUTOVÁ
třída 2.A

Psí promoce 2015

Krásného dne, v sobotu 12. září, se v pražském Motole konala již tradiční akce Helpes. Stalo se tak již po třetí a účast byla opravdu hojná. Helpes je jediná nezisková organizace, celým názvem „Helpes centrum výcviků psů pro postižené o.p.s.“, která v Čechách zajišťuje výcvik asistenčních, vodících a signálních psů. A tak z příspěvků laskavých lidí tato organizace cvičí asistenční psy i pro lidi, kteří trpí například diabetem, nebo jsou nějakým způsobem omezeni v pohybu, jsou autisty, nebo jiným způsobem indisponováni a potřebují pomocníka, který s nimi bude po 24 hodin denně a nepřestane jej to bavit. Na asistenční a signální psy se totiž, narozdíl od slepeckých vodících psů, nevztahuje státní podpora a výcvik jednoho asistenčního nebo signálního psa se vyšplhá celkově na částku okolo 220 000,- až 230 000,- Kč. Akce probíhala pro všechny, kteří v průběhu roku posílají na účet Helpes finanční příspěvky a nebo se jakýmkoliv jiným způsobem angažují v pomoci tomuto výcvikovému centru. Po celý den bylo v areálu Helpes v pražském Motole velmi živo, dobrá nálada se nesla vzduchem (i ta psi) a nemalokrát se stalo, že došlo i na slzy dojetí při oficiálním předání již vycvičeného psa svému vděčnému majiteli. Akci přišly podpořit, mnoho z nich již tradičně, známé osobnosti. Například Karel Gott nebo Miro Žbirka. Celkový letošní počet

návštěvníků akce byl 1400. V areálu byly rozmístěny kasičky, do kterých lidé mohli přispívat svými dobrovolnými částkami po celý den, a tak se (jen pouze z těchto kasiček) vybralo přes 68.000,- Kč, což je o mnoho více než v předchozích ročnících. Po celý den bylo možné zakoupit trička, přívěsky na klíče a různé drobnosti s logem Helpes a o občerstvení také nouze nebyla. Pro děti byl připravený malý skákací hrad a balónky. Celou akci provázel moderátor Mirek Konvalinka a na programu byly i různé ukázky výcviku pomocných pejsků, či jejich denní pomoc svým hendikepovaným majitelům a samozřejmě také nechyběla slavnostní promoce psích studentů. Celá akce se opět velmi vydařila a stejně jako předešlé ročníky této akce společnosti Helpes vyvolaly velmi kladnou odezvu od lidí a toto nadšení bylo především vidět na sociálních sítích. Pokud byste se chtěli dozvědět více, nebo jakýmkoliv způsobem podpořit tuto výcvikovou organizaci, více informací naleznete na webových stránkách www.helpes.cz a nebo na facebookových stránkách „Helpes - centrum výcviku psů pro postižené“.

autor článku:
LUCKA VÁCHOVÁ
třída 3.A

Muzikál Mauglí

Možná hodně z vás již slyšelo o muzikálu Mauglí, který se právě teď hraje v divadle Kalich. Já jsem tento muzikál navštívila a byla jsem příjemně překvapena. Muzikál byl velmi hezky zpracovaný, hlavně co se týče kostýmů a rekvizit. Hudbu k tomuto muzikálu vytvořil Onřej Soukup a texty vytvořila Gabriela Osvaldová. Jediné, co mi přišlo divné, bylo to, že když skončila první část, tak nikdo skoro nepochopil, že je konec, až do té doby, než se rozsvítila světla. Byla to asi jediná a malá chybička celého muzikálu. Vystoupení bylo jinak také velmi vtipné a to hlavně v druhé části, což bylo dobře, protože pokud je vystoupení moc dlouhé a nic se v něm neděje, tak to pak hodně lidí přestane bavit. Naštěstí to v

foto: muzikál

tomto případě nebylo a naopak jsem skoro celou dobu měla co sledovat a rozhodně jsem se nenudila.

autor článku:
BÁRA ŠVESTKOVÁ
třída 2.A

Prázdniny v Chorvatsku

Letošní prázdniny jsme se vypravili s rodiči a mojí kamarádkou Nikolou do Chorvatska. Měli jsme letět na Djerbu, tak jako každý rok, ale teroristické útoky nám trochu změnily plány. V Chorvatsku bylo krásné počasí. Hned jak jsme přijeli, šli jsme s Niky obhlédnout, jak to tam kolem vypadá a kde co najdeme. Po večeri jsme se všichni vydali do nedalekého města. Šli jsme uličkou, kde byl jeden stánek vedle druhého. Hrozně se nám s kamarádkou tyto večerní procházky líbily. Ráno po snídani jsme vždy chodili na pláž, moře bylo nádherně čisté, takže i když jste pod sebou měli 5 metrů hloubky, pořád jste viděli až na dno. Pozoději

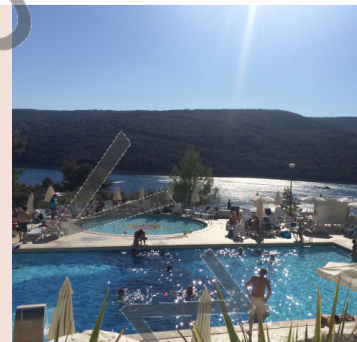

foto: Adriana Kergalová, třída 3.A

následoval oběd a potom zase moře, večere a procházka městem, tak jsme to měli každý den. Hrozně rychle to uteklo a vůbec se nám nechtělo domů, byla to dovolená, jak má být.

autor článku:
ADRIANA KERGALOVÁ
třída 3.A

Návštěva G3 u Vídně

O prázdninách jsem navštívila spoustu zajímavých míst, díky kterým prázdniny rychle utekly a školní rok nám zase začal. Myslím si, že každý z nás chce do školy vyrazit v nějakém novém oblečení. Proto jsem se rozhodla, že vám představím jedno obchodní centrum v Rakousku, kde byste si mohli něco nového pořídit. Navštívila jsem obchodní centrum G3 Shopping Resort Gerasdorf u Vídně. Je to obrovský areál se 180 obchody, které nabízí jak oblečení, drogerii, obuv, tak i bytové doplňky. Nachází se u dálnice, takže ho určitě nepřehlédnete. Areál se nachází na prostorném místě, takže o místo k parkování není nouze. Obchody jsou opravdu rozmanité, mezi známější tam najdete H&M, Esprit, Mango, Orsay, Calzedonii, Humanic a obchod, který v Čechách zatím nenajdete - Primark. Drogerii tam můžete pořídit v Yves Rocher, Douglasu nebo dm drogerii, kde mají větší výběr kosmetiky než u nás. Pro něco do domácnosti se určitě zastavte v Nanu Nana či v obchodu Depot. Každého přeci nakupování lehce vyčerpá, a tak

bych vám doporučila si zajít na dobré jídlo, třeba v mém oblíbeném Nordsee. Já osobně jsem si nakupování velmi užila, navštívila jsem obchodní centrum dvakrát a určitě se tam chci ještě někdy podívat. Jedinou nevýhodou tohoto areálu je, že je opravdu obrovský, takže se do obchodů nabežte několik kilometrů. Myslím si, že se cesta vyplatí, zvlášť když si zároveň uděláte výlet do krásné Vídně.

autor článku:
BARBORA ŘEHÁKOVÁ
třída 2.A

True detective - Temný případ

foto: Uvodní foto

Do poprázdninového čísla Sázkové pecky jsem se rozhodla psát o výborné tv show True detective, které vyšla v červnu druhá série s novým obsazením. True detective je propracovaný a napínavý seriál režirovaný Nickem Pizzolattem. V první serii se řeší vražda mladé dívky, dva hlavní hrdinové a detektivové (Matthew McConaughey, Woody Harrelson) spolupracují na tomto zvláštním případu. Posléze se ukáže, že se jedná o sériového vraha, kterého se snaží dopadnout. Příběh se odehrává v Louisianě, USA. Ve druhé serii mezi hlavní postavy patří hvězdy jako Colin Farrell, Rachel McAdams, Taylor Kitsch nebo Vince Vaughn. Příběh je o to komplikovanější, protože na

poznání čtyř hlavních protagonistů máte pouze osm dílů po jedné hodině každý. Jediná návaznost na první serii je fakt, že se znovu jedná o vraždu řešenou týmem detektivů, nyní ovšem ve fiktivním městě Vinci, Kalifornie. Nesmí se opomenout perfektní soundtrack složený T-Bone Burnettem. Podle ČSFD je Temný případ hodnocen 91%, na IMDb je ověřen 9,2 hvězdami a Rotten Tomatoes ho označilo jako Fresh. To si myslím, že mluví za vše, ale podívejte se a udělejte si svůj vlastní názor!

autor článku:
TEREZA
KŘIVONOŽKOVÁ
třída 3.A

Joe Satriani a jeho prázdninová pecka

Spojení vytríbené techniky a geniální hudební myslí, i tak by se dalo album Shockwave Supernova od amerického kytaristy Joa Satrianiho popsat. Album vyšlo 24. července 2015 pod záštitou studia Skywalker Sound. Je to již 15. album tohoto kytarového velika. Pár informací pro ty z vás, kdo netuší, kdo Joe Satriani je. Joe je americký kytarista, který začínal v 80. letech jako učitel na elektrickou kytaru. Díky svému talentu v druhé půlce 80. let odstartoval sólovou kariéru jako kytarista. Vyznačoval se tím, že zvládal naučit techniku jiných kytaristů jako např. Jimiho Hendrixe. Učil veličany jako - Steve Vai (sólový kytarista) nebo Kirk Hammet (Metallica). Toto album obsahuje 15 skladeb, které vás nenechají chladnými, pokud máte rádi blues či rock, do kterých Satriani přidává svůj futuristický charakter hraní. Na albu hraje Satriani s basákem Bryanem Bellerem, bubeníkem Marcem Minnemanne a doprovodným kytaristou Mikiem Keneallym. Céle album vás vnese do úplně jiného světa.

foto: Shockwave Supernova

Připadáte si jako v nějakém baru na měsíci Titan u planety Saturn, kde stvůra jménem Satriani s šesti rukama hraje na svoji kytaru. Albu chybí jen nějaká písnička, která by vyloženě vyčnívala před ostatními, což najedné straně značí kvalitu alba, ale na druhé straně chybí něco, čím by Satriani oslnil nového posluchače. Po technické stránce není albu co vytknout. Satriani jen nadále potvrzuje svoji pověst kytarového velika. Celkově bych tedy album zhodnotil 9/10 body.

autor článku:
BENEDIKT SCHMIDT
třída 3.A

Kde jsem o prázdninách NE-byla

Letos jsem měla letět se svou rodinou na Kubu. Teplé Karibské tyrkysové moře, zelené kokosové palmy sklánějící se nad bílým písek. Mojito s kubánským rumem z cukrové třtiny, humři pečení na grilu, svalnatí mladici vlnící se v rytmu kubánské salsy. Takové byly moje představy o tomto karibském ráji, který objevil Kryštof Kolumbus.

Bohužel osud mi nepřál a letět jsem nemohla. Smutek sklíčil moji duši a říkala jsem si o jak krásné zážitky jsem přišla.

„Po dvaceti hodinovém letu přistanete rozlámaní v Havaně, 40 °C ve stínu a téměř 100% vlhkost vzduchu. Velmi svérázná hromadná doprava přečpaná potíci se lidmi vás konečně dopraví na nádhernou a vysněnou pláž s azurovým mořem jako z obrázku. Ustelete si v bílém písku a usínáte při západu slunce, když najednou vás začnou kousat tisíce písečných blech čekajících trpělivě na svou kořist. Utíkáte do bezpečí lehnout si nedaleko pod stromy, pryč z pláže. Miliony krvežíznivých moskytů

se slétávají na vaše bezbranné tělo po hejnech. V naprostém zoufalství utíkáte do auta a v prostoru připomínající parní saunu počítáte hodiny a minuty do svítání. Snad bude zítřek lepší.

Konečně nastalo ráno a my celí vyhladovělí hledáme něco k snědku. Zjišťujeme, že všechny restaurace na Kubě jsou státní. Nabízejí pouze jedno jídlo a to po celý rok stejné. Jmenuje se Morozzy Cristianos. Skládá se z bílé rýže, černých fazolí a zelených fazolek z plechovky."

Takové bylo vyprávění mé rodiny po příjezdu zpátky domů. O tři dny později ležel můj bratr s tropickou horečkou Denge v nemocnici na Bulovce. Někdy si velmi přejeme někde být, nebo něco mít.

Teprve až čas ukáže, jak skvěle bylo, že se to nepovedlo.

Děkuji.

autor článku:
KRISTÝNA SLANÁ
třída 3.A

Malta - nádherný ostrov

O prázdninách mi kamarád nabídl, abych s ním jel na Maltu. Moc jsem se tam těšil a to nejenom proto, že jsem přišel o první 2 dny školy, ale hlavně proto, že jsem se zase po dlouhé době podíval k moři. Jelikož kamarádova mamka pracuje na vysokém postavení aerolinek, které na Maltu lety pořádají, tak jsme dorazili na letiště a hned nás odbavili, dostali jsme místa hned vedpředu a všechno proběhlo bez problémů. Po dvouhodinovém spánku v letadle jsme konečně dorazili na místo. Hned na letišti jsme si vypůjčili auto, a jelikož bylo už pozdě večer, tak jsme jeli rovnou na hotel. Na hotelu jsme měli s kámošem společný pokoj a bylo nám sděleno že snídaně začínají v 7:00 hodin. Takže druhý den už jsme byli v 6:30 na nohou, dali si rychlou sprchu a vydali jsme se na snídani po patnácti minutách už nám bylo divné jaktože pořád nejsou otevřené dveře do kořán když už bylo skoro půl osmé tak jsme si říkali že na Maltě to tak asi chodí. Když nás v 7:30 pustili dovnitř zjistili jsme že došlo k náškému nedorozumnění a že snídaně opravdu začíná, každý den, až

od půl osmé. Každopádně když jsme byli jako hladové šelmy vypuštění tak už nás nic nezastavilo. Měli tam úplně všechno od vajíček a párečků začínaje až po croissanty a vodní melouny končeje. Přecpaní po snídani jsme se vydali na pláž kde nám trochu slehlo. Bylo tam nádherně, pěkné písečné i kamenité pláže, moře nádherně teplé. Jediné co nebylo úplně příjemné bylo to, že všude byla spousta lidí, ale i to se dalo překousnout. Samozřejmě jsme společně navštívili i hlavní město Malty a tím je překrásná Valletta. Většina z budov je zde postavena z vápence, který se těží přímo na Maltě a proto je celé město zahaleno bílo-hnědou barvou. Je to opravdu nádherné město je plné starých chrámů a celá architektura města je opravdu nádherná, obzvlášť zahrady (viz. obrázek). Pokud jste tedy Maltu ještě nenavštívili, tak věle doporučuji aby jste se ji navštívili.

autor článku:
VÍT VAVŘINA
třída 3.A

Moje (ne)obyčejné prázdniny

Letošní prázdniny jsem strávila v celkem poklidném duchu. Načerpala jsem energii na další školní rok, navštívila spoustu nových zajímavých míst nebo se vrátila na místa, kde se mi moc líbilo v minulých letech. Také jsem se potkala s lidmi, se kterými jsem se přes celý rok vidět nemohla, jelikož bydlí na druhém konci naší republiky. První týden jsem strávila s svou dlouholetou kamarádkou Lindou. Vypravili jsme se s celou její rodinou jako každoročně na Valašsko, lépe řečeno do Pozdřehova. Je to jejich taková rodinná tradice. Každý rok se na tomto místě sjede opravdu široká rodina na alespoň jeden víkend o prázdninách, povypráví si, co je nového, co se změnilo, kdo se bude vdávat nebo ženit, kolik jehňat se jim v letošním roce narodilo, kolik sena mají pod střechou apod. Zkrátka jiný kraj - jiný mrav. V Pozdřehově se mi jako vždy moc líbilo. Po návratu domů jsem se nestačila ani rozkoukat a už jsme letěli do Itálie. Navštívili jsme stejné místo jako před dvěma lety a to sluncem prosluněnou Kalábrii. Tam jsem strávila

krásný týden. Z Kalábrie jsem si ale neodvezla jen báječné vzpomínky a plný kufr písku. Tady jsem pamatovala i na své chuťové buňky, které byly každý večer patřičně testovány spoustou dobrot, jako například salátem Caprese, těstovinami na všechny možné způsoby či výbornou zmrzlinou. Po týdnu v Itálii už jsem byla hlavně doma. Podnikala jsem výlety na kole, procházky s svojí fenkou Dinou střídaly pravidelné návštěvy stáje, kde jsme s kamarádkami vymýšlely spousty hloupostí, jako kdyby nám bylo pět a ani přinejmenším nám nevadilo, že nám je patnáct, šestnáct, sedmnáct, ale i osmnáct. Na posledních čtrnáct dní v srpnu jsem odjela na tábor, na který jsem se těšila celé prázdniny. Až na prokousanou tašku od myšek tábor nezlamal, kolektiv skvělý jako loni, rybník nedaleko, téměř žádný signál na mobil. Co víc si přát? Moje prázdniny byly prostě skvělé.

autor článku:
KATEŘINA MALČEVOVÁ
třída 3.A

EXPO

MILANO

foto: Ondřej Dvořák, třída KVINTA B

foto: Ondřej Dvořák, třída KVINTA B

Pro ty, co neví, co je Expo: Je to výstava, na které se „vystavují“ téměř všechny země. První EXPO se konalo v roce 1851 v Anglii. Letos se to koná v Miláně v Itálii. Já osobně doporučuji do Milána zajet, opravdu stojí to za to. Nejhorší je se tam dopravit autem, rozhodně doporučuji autobus nebo letadlo. V ruském pavilonu se můžete podívat na techniku redukce pesticidů bakteriemi, V českém pavilonu si můžete dát pivo Plzeň a prohlédnout si moderní architekturu. Ve slovenském se můžete podívat na projekt létajícího auta a také si můžete zakoupit trdlo (bohužel za 5 euro, což je v přepočtu 125 korun). V japonském pavilonu si můžete dát skvělé jídlo - například tempury a nudle. Ve vatikánském pavilonu bylo typické téma "spasení". Bylo tam video o chudých lidech v Jižní Americe, kteří nemají moc

jídla, a střídalo se s videem, jak jiní lidé vyhazují kvanta jídla. Výhoda každého pavilonu je, že můžete v téměř každém pavilonu ochutnat tamní kuchyni. Nejlépe si můžete pochutnat v mexickém pavilonu. Budova, ve které je umístěn obchod budoucnosti, je daleko od hlavní promenády, takže ho dlouho budete hledat. Obchod budoucnosti je obyčejný obchod, ve kterém je využitý Xbox - ukážete na nějakou věc a na display vám to ukáže původ vybrané věci, podle mě to je opravdu skvělý nápad. Když na Expu budete, zajděte se do jmenovaných míst určitě podívat. Od nás ze školy tam jelo 40 studentů. Tak se můžete vyptat i jich, jak se jim tam líbilo.

autor článku:
ONDŘEJ DVOŘÁK
třída KVINTA B

Znáte softball?

foto: softballový míč

Já sama se softballu věnuji už delší dobu a moc mě tento sport baví. Softball je podobný baseballu, akorát je rychlejší a jednodušší. Softball hraje celkem 18 lidí, tedy dva týmy po devíti. Jeden tým je v obraně a druhý na pálce a postupně se několikrát vystřídají. Softballové hřiště má tvar velkého V, je rozdělené na dvě části, přední půlka je antuková a na zadní části hřiště je trávník. V antukové části (tzv. vnitřním poli) jsou čtyři mety, postavené do čtverce, které musí pálkař po odpalu oběhnout. V zadním poli,

tedy v travnaté části hřiště, stojí 3 hráči s rukavicí. Ve vnitřním poli hraje zbývajících šest hráčů rozestavěných na metách. Hráč týmu, který je na pálce, se snaží odpálit míč, který mu hází nadhazovač. Pokud míč odpálí, běží na první metu a hráči v obraně se snaží chytit míč a dostat ho na první metu dřív, než tam doběhne on. Pokud tam bude první míč, je pálkař venku ze hry a na pálku jde další. Jestliže je pálkař rychlejší než míč, může na metu zůstat a čekat na další odpal, aby mohl pokračovat v běhu po metách. V Praze působí šest z osmi ligových týmů žen a také většina ligových týmů mužů. Mužský softball je velmi úspěšný na mezinárodní úrovni, česká reprezentace patří k absolutní špičce v Evropě a i ve světovém měřítku dokazuje své kvality. Ženská reprezentace patří mezi přední softballové země Evropy spolu s Holandskem a Itálií.

autor článku:
ZUZANA VLČKOVÁ
třída TER B

Irsko aneb kam vypadnout o prázdninách

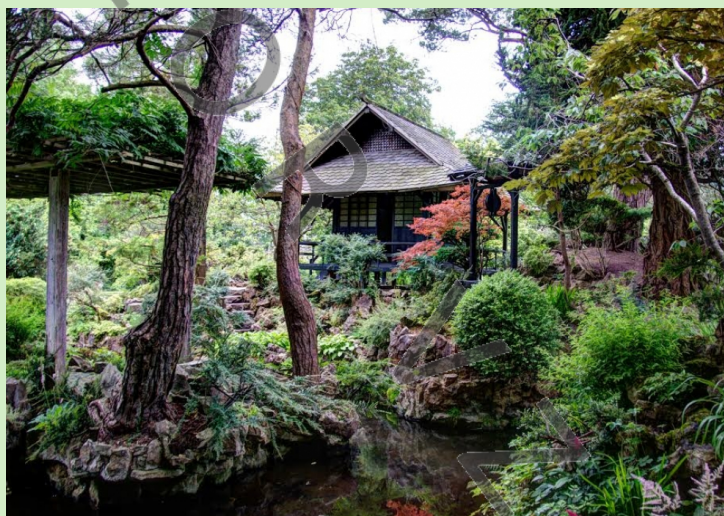

foto: Chloe Winkel, třída TER A, Japonská zahrada

Jak už se z něho dá poznat, mám takovou menší zkušenost s návštěvou Irska, a právě o tom je tento článek. O Irsko, aneb kam vypadnout o prázdninách. Všimla jsem jsi, že na to, jak je Irsko nádherné, nedostává se mu dost pozornosti, natož turistů, což je pro nás dobrá zpráva, ale pro obyvatele a cestující kanceláře prostě ne. Irsko je hodně často nazváno **smaragdová země**, tedy nevím jak tady v České republice, ale v Irsku se těmi dvěma slovy pokocháte. Důvod, proč se takto této zemi říká, je ten, že země je pokrytá z obrovské části zelení. Je to proto, že tam hodně prší. Já jsem procestovala velkou část Irska, a proto se mi sem nevejde vše, s čím bych vás ráda

seznámila. Co se mi ale nejvíce líbilo, bylo NĚCO! Pro milovníky koní je tady několik slavných stájí a závodních tratí, a jelikož já jsem milovnick koní, tak jsem navštívila národní stáje v Kildare. Nejlepší je, že i když nejste člověk jako já, tak se tady najde i další zábava, například luxusní japonské zahrady či restaurace. Rozhodně Irsko doporučuji, pro jakoukoliv věkovou kategorii.

autor článku:
CHLOE WINKEL
třída TER A

Severní Německo

Hallo! Tento rok jsem první dva týdny byla v severním Německu. Přesněji na ostrově Insel Poel ve vesničce Seedorf. Bydleli jsme na statku u jedné moc hodné paní. V této vesničce nic moc nebylo. Zato ve vesničce jménem Timmendorf byl malý, ale moc krásný maják. Chodili jsme se tam každý večer dívat na západy slunce. Každý západ byl vždy jedinečný. Samozřejmě jsme plavali i v moři! Chodili jsme na pláž jménem Schwarzbush. Byli jsme i ve větších městech. Hodně mě zaujalo město Lübeck. Je to město vyhlášené marcipánem. Já moc samotný marcipán nemusím, ale tento byl jedinečný! Prodávali tu dokonce i marcipánovou zmrzlinu a čaje.

foto: Timmendorf

Poté jsem byla ve městě Rostock. Trochu mi připomínal Telč. V Rostocku jsme navštívili nejstarší námořnickou hospodu. Největší zajímavostí byl bývalý starobínek, ve kterém jste odevzdali všechny svůj majetek a oni vám dali místnost, ve které byla jen postel a skříň. A místo vody jste dostávali až 7 piv zdarma! Každý den jsme jezdili na kole. Jednou táta řekl, že pojedeme 7 kilometrů tam a 7 kilometrů zpátky, takže 14 kilometrů. Nakonec to bylo 24

Výtvarný ateliér 2015

Tento rok jsem se rozhodla jet na tábor s CK Topinkou. Byl to výtvarný tábor na sedm dní. Tábor byl na hezkém místě, v rekreačním středisku Varvažov. Píší, že mají volejbalová hřiště, ale na míče asi zapomněli, a tak jsme si moc nezahráli. Na některých tábořích se mi stávalo, že jsme vstávali hodně brzo, ale tady byla snídaně až v půl deváté, a tak jsme si mohli odpočinout. Po snídani jsme kreslili, potom byla svačina, chvilku jsme mohli dodělat, co jsme měli rozdělané, a šli jsme na oběd. Spousta lidí by se zeptalo, jestli mi tam chutnalo. Měli tam docela dobrá jídla, ale trochu mi vadilo, že tam nebylo skoro žádné ovoce nebo zelenina. Občas jsem nevěděla, co že to vlastně jím, ale nic se mi tam nezošklivilo. Polední klid byl docela dlouhý, ale byla jsem ráda, že jsem si mohla odpočinout. Po poledním klidu byl zase výtvarný program, svačina, program a večere. Po večeri byl také výtvarný program. Líbilo se mi na tomto táboře, protože jsme si vyzkoušeli spoustu technik. Učili jsme se detailní kresbu, vzali jsme si každý nějaký předmět, co jsme našli v lese nebo na louce, a měli ho co nejlépe zobrazit i se stíny. Párkrát jsme kreslili v jídelně a párkrát venku. Venku byl ale problém kreslit předmět, protože se stále měnily stíny. Malovali jsme na trička, dělali obrazy podle umělců a obrazy podle umeleckých směrů. Tříkrát jsme si malovali na obličej, protože

foto: ireceptar.cz

jsem mladší děti strašili na stezce odvahy a to jsme si užili hodně legrace. Na konci tábora jsme se učili, jak podle proporcí namalovat módní postavu. Docela mě bavilo malovat panorama přírody, protože jsme seděli na kamenech, které ležely uprostřed řeky a kolem nás byla voda a rákosí. Jednou mi ale bohužel obrázek uletěl do vody, naštěstí bylo velké teplo, a tak rychle uschnul a šel dobře přemalovat. Do teď je ale papír trochu vlnitý, a tak si pamatuji, že bych neměla uprostřed řeky své výkresy opouštět. Na táboře se mi líbilo a odnesla jsem si spoustu hezkých vzpomínek.

autor článku:
BERENIKA VESELÁ
třída TER B

foto: Rostock

km! Jinak tuto dovolenou jsem si užila na 100%. A všem, kteří přemýšlejí, kam jet na příští dovolenou, doporučuji Německo. Jsou tu krásné pláže, čisté moře (i když někdy může být studené) a hlavně jsou tam moc milí lidé! **Tschüss!**

autor článku:
JOHANA KOTKOVÁ
třída Kvarta A

Přes Turecko na Ukrajinu

O prázdninách jsem byl v Turecku. Bylo to tam nádherné, ale nerad jsem vstával na snídani, protože jsme jako v každém hotelu museli vstávat v 8:00, protože restaurace byla otevřena jen do 10:00. Pak jsme letěli zpátky do Česka tam jsme byli jen týden, a pak jsme odjeli na Ukrajinu. Tam jsme zůstali měsíc. Mám to tam hrozně rád, protože tam mám hodně kamarádů a užívám si to tam. Každý den jsme se koupali a hráli fotbal. Letos to byly snad nejlepší prázdniny, které jsem zažil.

autor článku:
STANDA HREHUL
třída SEK A

Tajfuny, nebezpečí pro pobřežní oblasti

foto: tajfun Goni

Začalo to jako normální dovolená v Japonsku. Bylo velké horko a sucho, ale to se znenadání rychle změnilo. Zatáhlo se a já se stal svědkem obrovské síly větru tichomořských tajfunů. V srpnu 2015 zasáhl Japonsko velký Tajfun jménem Goni. Objevují se diskuze, že šlo o největší tajfun v roce. Objevil se na Filipínách, kde poničil budovy a zabíj na 25 lidí, většinou z důvodů sesuvů půdy nebo záplav. Poté se rychle přesouval

na sever, přes Taiwan až k Japonsku. Tam poničil železnice a zastavil provoz vlaků a letišť. Na 290 tisíc obydlí bylo bez elektřiny a 600 tisíc lidí bylo vyzváno k evakuaci. Větr zde dosahoval rychlosti až 180 kilometrů za hodinu. Takto se přehnal přes ostrov Kjúšu a dále zamířil ke KLDR a Rusku. S takovými problémy se lidé ve východní Asii musí vypořádat i mnohokrát za rok. Obecný název zní „Tropická cyklona“ a má více jmen. V Tichém oceánu je to - Tajfun, v Atlantickém - Hurikán, v Indickém oceánu zase - Cyklon a u pobřeží Austrálie - Willi-Willi. Nepřejte si být v jeho blízkosti.

autor článku:
JAKUB JANÁK
třída 3.A

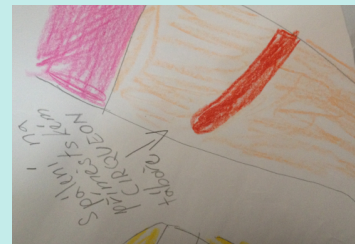

Prázdniny - vražda sestry

foto: Amálie Adamovská, třída KVARTA A

Prázdniny - část roku, kdy nemáme dělat 'nebezpečné aktivity'. To ale neplatí pro mou sestru. A za její zranění mohu částečně já. Již první den prázdnin jsem omylem shodila v kuchyni skleničku a jaksi neuklidila všechny střepy. Výsledkem byla sestra se střepem v patě. O dva týdny později jsme si se sestrou hrály v lesíku. Přecházely jsme přes lávku nad potůčkem. Nemohla jsem si pomoci a v ten moment sestru strčila. Sice nespadla do potůčku, ale pěkně přistála na dřevěné lávce. A její ruka - plná třísek! Další zranění bylo na strapsech: dvou látkách, které používají gymnasti. Já samozřejmě skončila se sestrou. Ale jakmile jsem se začala

Amálie Adamovská, třída KVARTA A

houpat ze strany na stranu, sestra vyletěla do vzduchu a ŘÍZ! - sestra měla na noze spáleninu, která se později podobala tygřímu škrábnutí. Člověk by řekl, že zranění bylo dost. Ale sestra se nedala, a ještě ten víkend dostala horečku. Moje vysvětlení je prosté: tolik se jí po mých zraněních stýskalo, až z toho onemocněla.

autor článku:
AMÁLIE ADAMOVSKÁ
třída KVARTA A

KOMIKS

ilustrace: Nykoleta Štíhlová, třída SEK B, 1. část

ilustrace: Nykoleta Štíhlová, třída SEK B, 2. část

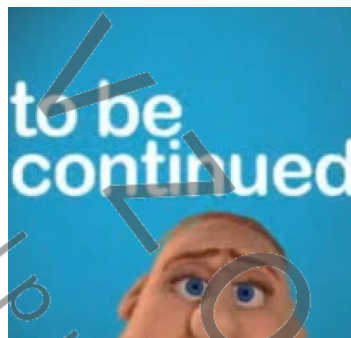

foto: ..

foto: ..

autor článku:
NYKOLETA ŠTÍHLOVÁ
třída SEK B

